

Vsebina

Zanimivo

Projekt, ki odpira nove priložnosti 4

Vinogradništvo

Primerjava šparonske rezi in rezi na reznike pri sortah

»rebula« in »refošk« 6

Poljedelstvo

Ohranitev kmetijstvo 8

Reportaža

„AB HOF“ 2019 v Wieselburgu – 25. sejem! 10

Živinoreja

Izboljšajmo botanično sestavo travnikov 12

Dobrobit živali 18

Sejem

Kako izbrati najboljšo kmetijsko opremo za vaše potrebe?

Obiščite AGRITECH! 22

Tehnika

Valtra novosti 2019 24

Medalje 27

Cerjak d.o.o. 30

Same Dorado Natural in Deutz-Fahr 5D Keyline 33

Slovenski trg traktorjev 2018. 34

Ustaljen sistem, a tudi podlubniki in možnost e-vlaganja 38

Telegrafске novice iz kmetijske tehnike 40

Recept

Priprava domačih barvnih testenin 41

Obvestila

Nagrade za nove naročnike 42

Glasilo Društva kmetijskih svetovalcev Slovenije

Obvestila Zveze strojnih krožkov

Član EUROFARM združenja vodilnih kmetijskih časopisov

Član žirije za izbor traktorja leta

Izdajatelj: Kmetijska založba d.o.o.

Uredniški odbor:

Marjan Dolensek (kmetijska tehnika, gradnje),

Tatjana Čop

Veronika Valentar

Zorica Abraham Panič

Naslovnica: Jerneja Golob

Glavni in odgovorni urednik: Andrej Golob

Tehnični urednik, oblikovanje: Janez Grabec

Grafična priprava: Kmetijska založba d.o.o.

Tisk: Malex, d.o.o.

Naklada: 5.000 izvodov

Naslov uredništva:

KMETOVALEC, Stari trg 278, 2380 Slovenj Gradec

tel.: 02 885 67 00 in 05 901 05 76

E pošta: kmetovalec@km-z.si, http://www.kmetovalec.com

Naročnine in oglasno trženje:

KMETIJSKA ZALOŽBA d.o.o.

Stari trg 278, 2380 Slovenj Gradec

tel.: 05 901 05 76

E pošta: oglasi@km-z.si

Cena posamezne številke: 5,5 €

Letna naročnina (12 števil): 55 €

za tujino: 90 €

9,5% DDV vključen v ceno

V naslednjih dneh se bo v Sloveniji zgodil nov sejem. So organizatorji z njim zadeli ali je to strel v prazno, bo hitro vidno. Ob množici sejmov. Poleg klasičnih v Radgoni in v Komendi, ki imajo res vseslovenski značaj, je bilo še nekaj poskusov (Lenart, Novo mesto, Ivančna Gorica), ki nekako niso uspeli preko lokalnih mej. Če k temu prištejemo še množico hišnih sejmov, ki jih pripravljajo proizvajalci kmetijske mehanizacije in večji trgovci, ni videti potreb po dodatnem sejmu. Še zlasti, če gledamo malo preko meje, kjer se tudi sejmarji združujejo in/ali prirejajo sejme v izmenah.

A Agritech naj bi bil drugačen. Pobudniki so razstavljalci, ki niso bili zadovoljni z možnostmi in pogoji, ki jim jih nudijo obstoječi sejmi. Kot bi se ponavljala zgodovina. Na enak način so pred dobrimi dvajsetimi leti nezadovoljni razstavljalci pokazali hrbet Gorenjskemu sejmu in pričeli s sejmi v Komendi. Posledice so znane: Gorenjski sejem je kmalu za tem propadel, komendski doživel pravi bum. Brezplačen vstop v Komendo pritegne množico obiskovalcev, kar je sicer dobro za gostinsko ponudbo in prodajalce krame, za resne prodajalce kmetijske mehanizacije pa so firbci le motnja pri sklepanju poslov. In to je bil povod za iskanje novega sejmišča, ki bi privabil predvsem resne kupce. Celje je zanimiva lokacija, saj je dokaj dostopno iz vseh koncev Slovenije, hkrati ima na voljo tudi vso sejmsko infrastrukturo. Tudi čas je pravi, v kmetijstvu je trenutno zatišje, hkrati je dovolj časa za ogled, morebiten dodaten razmislek in naročilo potrebnega stroja še pred sezono. Pa kaj bi ugibali, po tednu ali dveh bo že jasno, ali je Agritech dosegel namen in bo ostal, s tem pa bodo vsi ostali organizatorji sejmov postavljeni pred nove izzive.

Pred nove izzive so vedno znova postavljeni tudi kmetje. V zadnjem času sem zasledil veliko nezadovoljstva glede položaja, predvsem finančnega, kmetov. Delno so ta val nezadovoljstva sprožile odločbe o subvencijah, ki so večini prinesle nepričakovane odbitke, po drugi strani pa slabe napovedi o rasti oziroma celo zniževanju cen kmetijskih pridelkov. Nezavidljiv položaj kmetov je še toliko bolj očiten ob ugodnih gospodarskih rezultatih in višanju plač, še zlasti v javni upravi. Če se je v zadnjih desetih letih povprečna plača v Sloveniji dvignila za okroglo petino, so odkupne cene kmetijskih pridelkov ostale bolj ali manj enake. Res občasno poskočijo, a že kmalu padejo in po desetih letih smo praktično na istem. Kot sem že zadnjič napisal, so se traktorji (pa tudi vsi ostali stroji in tudi večina repromateriala za kmetijstvo) v enakem obdobju znatno podražili. Rast produktivnosti v kmetijstvu ni tako hitra in kmetu ostaja vedno tanjši kos prihodka, ki bi ga lahko šteli za njegovo plačo. Parlamentarci so res zakonsko določili minimalno plačo, a žal ta za kmete ne velja. Bo pa ta še povečala razkorak med kmetovalci in zaposlenimi. Kje je rešitev? Najenostavnejša bi bila pravičnejša razdelitev dobička v prehranski verigi. A kaj, ko so v tej verigi kmetje najšibkejši člen in jim drugi (predelovalna industrija, trgovci) določajo, koliko bodo dobili, če sploh kaj, seveda šele po tem, ko si oni odrežejo svoj zajeten kos. Pred leti smo dobili varuha odnosov v prehranski verigi, vendar učinkov njegovega dela ni zaznati. Sedaj si nekateri mnogo obetajo od nove evropske direktive, ki naj bi uredila razmerja v verigi. Prepričan sem, da bo podobno jalova, kot je naš varuh. Ekonomisti bolj stavijo na to, kar lahko kmet sam stori. Prva možnost je večanje produktivnosti, kar glede na odvisnost kmetijstva od naravnih danosti pomeni predvsem večanje kmetije. To v naših pogojih razdrobljenosti in visokih cen zemlje ni lahko izvedljivo. Druga možnost je v prevzemanju vloge predelovalne industrije in trgovine, kar pomeni predelavo in neposredno prodajo kmetijskih pridelkov na kmetiji. To je pot, ki jo ubira vedno več slovenskih kmetij. Je pa ta pot posuta s trnjem, saj zahteva velike investicije in dodatna znanja ter porabo delovnega časa in marsikdo obupa, še preden prispe na cilj. Še zlasti, ker mu država namesto pomoči tu prej meče polena pod noge. Kdor nima možnosti za prvo ali drugo, lahko poskusi z nižanjem stroškov, kar je marsikdaj spet misija nemogoče, predvsem zaradi administrativnih ovir, s katerimi ga obdara država, in bolj ali manj monopolnega položaja dobaviteljev.

Pogosto zasledim pozive, naj država ukrepa in uredi položaj kmetov. Kot je videti iz zgornjih vrstic, je ravno država eden glavnih vzrokov za vedno slabši položaj kmetov in manj ko se vtika, bolje bo.

Kdor bo iznašel enostavno pot za izboljšanje položaja kmetov, si gotovo zasluži Nobelovo nagrado.

Na svidenje na Agritechu.

Vaš urednik